

[Aksel Larsen.]

henholdsvis 72 000 Kr. og 18 000 Kr. ligger paa Katastrofe grænsen for de paagældende Fiskere, saa maatte dette da være absolut det mindste, der skulde ydes. Hvis man lægger Fiskeriforeningens Opgørelse til Grund, er det jo ganske andre Tal, det drejer sig om, nemlig mellem 400 000 Kr. og 500 000 Kr., og hvis man paa den Maade vilde anvende Gradueringen i Henhold til Fiskernes Forhold, som den højtærede Minister var inde paa, synes jeg, den burde anvendes med dette Tal som Grundlag. Nu oplyser Ministeren, at han ogsaa mener, at dette var at gaa for langt ned, og at der kan komme flere Andragender, og derfor har han den 15. Februar med Finansministerens Billigelse ansøgt Finansudvalget om at tiltræde en Bevilling paa 60 000 Kr. til Støtte for de stormskaderamte Fiskere. Jeg henstiller til Overvejelse, om dette ikke er et for urimeligt lille Beløb. Jeg hører ikke til dem, der mener, at man blot skal kræve ind hos Staten, saa snart der er sket noget, men jeg kan ikke lade være med at mindes, hvorledes man baade fra Regeringens og Rigsdagens Side har optraadt, naar det drejer sig om andre Erhverv, der var ramt af Vanskeligheder. Jeg behøver blot at erindre om Sandflugten og Stormskaden i Fjor. Da gjorde man det op paa en ganske anden Maade, da skar man ikke Andragenderne ned i saadan Grad som her. Hertil siger den højtærede Minister: Ja, men man kan kun tage Hensyn til det, der virkelig er Katastrofe, fordi der bestaar en Aftale med Fiskernes Understøttelseskasser. Jeg synes ikke, at den Omstændighed, at Fiskerne har bidraget til Selvforsikring mod Vanskeligheder, ligefrem skal udnyttes til deres Skade, hvorimod man, hvis det drejer sig om Landbrugere, der er ramt af Stormskade, kan komme dem til Hjælp efter en større Maalestok, fordi de har forsømt at forsikre sig selv. Men Fiskerne, som maa forsikre sig selv, kan man kun i ringere Grad komme til Hjælp.

Jeg vil ogsaa minde om den Lov, der er til Behandling, vistnok i det andet høje Ting, om Hjælp til Landbrugere, der har lidt Tab ved Mund- og Klovesyge. Der forekommer det mig ikke, at man har gjort saadanne Betragtninger gældende eller taget en saadan Stilling til Skadens Omfang, som det er sket her i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om Fiskere. Derfor henstiller jeg, at man endnu en Gang overvejer denne Sag saavel i Regeringen som

i Finansudvalget, der vel maa være det naturlige Forum.

Jeg har ikke noget imod, at man, naar man beregner, hvor stor Erstatning der kan tilkomme den enkelte, tager Hensyn til vedkommendes økonomiske Forhold. Det finder jeg kun rimeligt, hvad jeg ogsaa har givet Udtryk for, da vi diskuterede Hjælpen til Landbruget i Anledning af Mund- og Klovesygen, men jeg maa gøre opmærksom paa, at det synes mig, at man er tilbøjelig til at anvende dette Princip langt strengere over for Fiskerne end over for Landbrugerne.

I øvrigt formoder jeg, at en Repræsentant for Partiet Venstre skal have Ordet her, og hvis det er Tilfældet, vil jeg bede vedkommende udtale sig om denne interessante Sag. Venstres Ordfører i Spørgsmaalet om Hjælp til Landbruget i Anledning af Mund- og Klovesygen, det ærede Medlem Hr. Løje, hævdede, at hvis man graduerede denne Hjælp, efter som de paagældende var velhavende eller ikke, saa var det en Fattiglov, som han ikke havde haarde Ord nok om. Nu hører vi fra den højtærede Minister, at dette Princip skal anvendes, endda meget strengt, over for de stormskaderamte Fiskere, og det vil interessere mig at faa at vide, om Venstre er lige saa indigneret over dette, som Venstre var, da det drejede sig om Hjælpen til Landbrugerne.

Maa jeg saa i øvrigt sige, at det var jo i Efteraaret, i September, til Dels Oktober, vi havde disse Storme. Det er temmelig længe siden, og Dansk Fiskeriforening satte sig paa et meget tidligt Tidspunkt i Bevægelse. Det var i Oktober Maaned, vi debatterede Spørgsmaalet her i Tinget, og det forekommer mig ærlig talt, at det maatte være muligt at fremskynde denne Sags Afgørelse. Det forholder sig jo nemlig, som de to Fiskere fra Omø gjorde opmærksom paa i deres Brev, saadan, at hvis man ikke har de fornødne Redskaber, kan man overhovedet ikke udøve dette Erhverv. Det nytter jo fedt, om Fiskerne faar en Redskabshjælp paa et Tidspunkt, hvor der er tabt alt for meget, eller hvor der er slaaet alt for meget i Stykker. Jeg synes ærlig talt, det har taget alt for lang Tid, og jeg kan ikke forstaa, naar Finansudvalget virkelig har faaet denne Sag overleveret den 15. Februar, at Finansudvalget saa ikke allerede har kunnet naa til den nødvendige Enighed, saa man kunde tage fat paa at udbetale Erstatningerne.

Samtidig ønsker jeg at rejse det Spørgs-